

[Hans R. Knudsen.]

lov, hvor altså problemet først kan blive aktuelt, vil undersøge, om der er et rimeligt behov for at genoptage disse regler netop på baggrund af de forbedrede afskrivningsregler, vi har fået, så mener jeg, man også bør afvente resultatet heraf. Jeg må derfor anbefale, at man stemmer imod ændringsforslagene nr. 10 og 11.

I samme forbindelse har vi i udvalget beskæftiget os med problemet om underskud ved landbrugsvirksomhed. Vi har diskuteret mulighederne for at begrænse den adgang, der er for nogle landmænd til at fradrage underskud på landbrug i den øvrige del af deres indkomst, og den højtærede finansminister har givet tilsagn om at undersøge, hvilke muligheder der er for at nå frem til en sådan begrænsning. Jeg vil understrege, at det ville være rimeligt, om der på dette område kunne ske en begrænsning. Der finder i stor udstrækning opkøb af landbrug og landbrugsjord sted af ikke-landmænd, og jeg har indtryk af, at det i mange tilfælde netop sker i ly af, at underskuddet på en sådan landbrugsvirksomhed kan fradrages i anden indkomst. Den eneste begrundelse for i dag at nægte fradrag af underskud på sådanne landbrug er, at det eventuelt kan påvises, at den pågældende ejendom ikke drives forretningsmæssigt, men at det drejer sig om en lystejendom, og der er ingen, der kan være i tvivl om, at det i masser af tilfælde kan være uhyre vanskeligt at påvise, at det drejer sig om lystejeendomme.

Jeg vil gerne tilføje, at det ikke vil være let at fastslå, hvornår en køber af et sådant landbrug er landmand, og hvornår han ikke er det. Vi er i hvert fald kommet til den opfattelse, at som stillingen er i øjeblikket, er der ikke andet at gøre, end at finansministeriet må forsøge at finde en praktisk løsning med det formål at begrænse spekulationsopkøb af landbrugsejendomme, sådan som de finder sted i udpræget grad i hvert fald i øjeblikket.

Dernæst kommer jeg til et problem, som også har givet anledning til mange forhandlinger i udvalget. Det er spørgsmålet om beskatningen af de mennesker, der på grund af alder ophører med deres erhverv eller opgiver deres stilling. Vi ved jo, at efter de gældende skatteregler må man,

når man fratræder erhverv eller stilling, i op til et par år derefter almindeligvis betale skatter, som nok svarer til den indtægt, man har haft, men ikke til den pension eller den anden lavere indtægt, man nu er kommet ned på.

Der findes en rationel løsning på hele dette problem, som vi kan gå ind for, og som jeg også meget håber ikke skal lade vente ret meget længere på sig. Den løsning er kildebeskatningen, skat af det løbende års indtægt. Vi er jo ikke i tvivl om, at den lettelse, der skal gives, kun skal gives ved endelig fratræden; hvis vi havde kildeskat, skat af den løbende indtægt, var hele problemet løst, også problemet om, hvorvidt der var tale om endelig fratræden, eller om den pågældende ville begynde igen.

Denne kildeskat har jeg efterhånden forstået at venstre og de konservative er modstandere af. Hvorfor, har jeg endnu ikke begrebet. Vi er for iøvrigt i det reformarbejde, som er i gang på skatteområdet, godt på vej til at gøre overgangen til kildeskat lettere, mere teknisk mulig, og kildeskatten er, som jeg har sagt, den eneste rationelle løsning på hele det problem, vi her taler om. Men en midlertidig løsning, en løsning, indtil vi har enten kildeskatten eller en anden endelig ordning af problemet, vil efter vor mening om ikke være helt umulig, så dog meget vanskelig at udforme, i hvert fald vanskelig at lave sådan, at den kan blive tilfredsstillende, hvis den udformes i lovparagraffer.

Den praksis, vi har i øjeblikket, hvor der er visse lemperegler, kan sikkert rent administrativt forbedres. Den højtærede finansminister har da også, som det fremgår af betænkningen, lovet, at han vil tilstræbe ikke alene større ensartethed, men også en lempeligere praksis på dette område. Når det er tilfældet, forstår jeg ikke, at venstre og de konservative, som jo har måttet opgive at foreslå ændringer, der kunne lovfæste en sådan lempeligere praksis, i betænkningen bebuder, at folketinget skal få lejlighed til at træffe beslutning herom. Det kan vel kun forstås derhen, at venstre og de konservative gennem et forslag til beslutning vil forsøge at pålægge ministeren at lave en lovbestemmelse, som man på forhånd bør vide det ikke er muligt at udforme tilfredsstillende. Den fortsatte de-